

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 129/14
Λουξεμβούργο, 18 Σεπτεμβρίου 2014

Απόφαση στην υπόθεση C-549/13
Bundesdruckerei GmbH κατά Stadt Dortmund

**Η υποχρέωση καταβολής κατώτατου μισθού στο πλαίσιο δημοσίων συμβάσεων
δεν μπορεί να εκτείνεται στους εργαζόμενους υπεργολάβου εγκατεστημένου σε
διαφορετικό κράτος μέλος, όταν οι εργαζόμενοι αυτοί εκτελούν τη σύμβαση
αποκλειστικά εντός του εν λόγω κράτους**

*Η απαίτηση να καταβάλλεται ορισμένος κατώτατος μισθός που δεν έχει καμία σχέση με το κόστος
ζωής στο εν λόγω κράτος δεν συμβιβάζεται με την αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών*

Με νόμο του ομόσπονδου κράτους της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας (Γερμανία) προβλέπεται ότι ορισμένες δημόσιες συμβάσεις μπορούν να ανατίθενται μόνο σε επιχειρήσεις οι οποίες, κατά την υποβολή των προσφορών, έχουν αναλάβει τη δέσμευση να καταβάλουν στο προσωπικό τους κατώτατο ωρομίσθιο ύψους 8,62 ευρώ έναντι της εκτελέσεως της συμβατικής παροχής. Με τον νόμο αυτό επιδιώκεται να διασφαλιστεί η καταβολή ικανοποιητικού μισθού στους εργαζόμενους ώστε να αποφευχθεί τόσο το «κοινωνικό ντάμπινγκ» όσο και η δυσμενής μεταχείριση των ανταγωνιστριών επιχειρήσεων που καταβάλλουν στους εργαζόμενους τους ικανοποιητικό μισθό.

Ο Δήμος του Dortmund, στο πλαίσιο διαγωνισμού που προκήρυξε για τη σύναψη δημόσιας συμβάσεως με αντικείμενο την ψηφιοποίηση εγγράφων και την μετατροπή δεδομένων για την πολεοδομική υπηρεσία του, απαίτησε, κατ' εφαρμογή του προαναφερθέντος νόμου, να διασφαλιστεί η καταβολή του κατώτατου ωρομισθίου 8,62 ευρώ στους εργαζόμενους που απασχολούνταν από υπεργολάβο εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος (εν προκειμένω στην Πολωνία), στον οποίο είχε την πρόθεση να αποταθεί ένας διαγωνιζόμενος, και που θα εκτελούσαν την επίμαχη σύμβαση αποκλειστικά εντός του κράτους αυτού. Το αρμόδιο όργανο επιλύσεως διαφορών από διαδικασίες δημοσίων συμβάσεων, στο οποίο προσέφυγε το Bundesdruckerei, γερμανική επιχείρηση που είχε εκδηλώσει ενδιαφέρον για τον επίμαχο διαγωνισμό, εξέφρασε αμφιβολίες ως προς το συμβατό της προαναφερθείσας ρυθμίσεως (όπως την εφάρμοσε ο Δήμος του Dortmund) με το δίκαιο της Ένωσης και, ιδίως, με την αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών και, για τον λόγο αυτό, απευθύνθηκε στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με τη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο απαντά ότι, σε περίπτωση όπως η προκειμένη, στην οποία ένας διαγωνιζόμενος προτίθεται να εκτελέσει δημόσια σύμβαση χρησιμοποιώντας αποκλειστικά εργαζόμενους τους οποίους απασχολεί υπεργολάβος εγκατεστημένος σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος της αναθέτουσας αρχής, η αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών αντιτίθεται στη δυνατότητα του κράτους μέλους της αναθέτουσας αρχής να επιβάλει στον υπεργολάβο την υποχρέωση να καταβάλει στους εργαζόμενους του ορισμένο κατώτατο μισθό.

Καταρχάς, το Δικαστήριο διαπιστώνει ¹ ότι μια τέτοια ρύθμιση μπορεί να συνιστά περιορισμό στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών. Πράγματι, η υποχρέωση καταβολής ορισμένης κατώτατης αμοιβής η οποία επιβάλλεται στους υπεργολάβους διαγωνιζόμενου που είναι εγκατεστημένοι σε διαφορετικό κράτος μέλος, όπου το όριο του κατώτατου μισθού είναι χαμηλότερο, συνιστά πρόσθετη οικονομική επιβάρυνση η οποία μπορεί να παρεμποδίσει, να παρενοχλήσει ή να καταστήσει λιγότερο ελκυστική την εκπλήρωση της παροχής τους στο κράτος μέλος αυτό.

¹Έχοντας προηγουμένως επισημάνει ότι, σε αντίθεση ιδίως με την υπόθεση Rüffert (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Απριλίου 2008, [C-346/06](#), και το [Ανακοινωθέν Τύπου αριθ. 20/08](#)), η υπό κρίση υπόθεση δεν έχει σχέση με απόσπαση εργαζομένων.

Το Δικαστήριο παρατηρεί ότι μια τέτοια ρύθμιση μπορεί καταρχήν να χαρακτηριστεί ως δικαιολογημένη με βάση τον σκοπό της προστασίας των εργαζομένων.

Εντούτοις, μια τέτοια ρύθμιση, στον βαθμό που εφαρμόζεται μόνον επί δημοσίων συμβάσεων, δεν είναι ικανή να επιτύχει τον προαναφερθέντα σκοπό, εφόσον δεν υφίστανται άλλες ενδείξεις βάσει των οποίων να μπορεί να γίνει δεκτό ότι οι εργαζόμενοι που δραστηριοποιούνται στον ιδιωτικό τομέα δεν χρήζουν της ίδιας προστασίας με τους εργαζομένους που δραστηριοποιούνται στο πλαίσιο δημοσίων συμβάσεων.

Εν πάση περιπτώσει, η επίμαχη εθνική ρύθμιση, στον βαθμό που το πεδίο εφαρμογής της καλύπτει περίπτωση όπως η προκειμένη, παρίσταται δυσανάλογη.

Πράγματι, η ρύθμιση αυτή, καθόσον επιβάλλει την καταβολή καθορισμένου κατώτατου μισθού, ο οποίος αντιστοιχεί μεν στον μισθό που απαιτείται προκειμένου να διασφαλίζεται στη Γερμανία η ικανοποιητική αμοιβή των εργαζομένων σε σχέση με το εκεί υφιστάμενο κόστος ζωής, πλην όμως δεν έχει σχέση με το κόστος ζωής που υφίσταται στο κράτος μέλος εντός του οποίου θα εκπληρωθούν οι σχετικές με την επίμαχη δημόσια σύμβαση παροχές (και συγκεκριμένα την Πολωνία) και, ως εκ τούτου, θα αφαιρούσε από τους υπεργολάβους που είναι εγκατεστημένοι στο εν λόγω κράτος μέλος τη δυνατότητα να αντλήσουν ανταγωνιστικό πλεονέκτημα από τις εκατέρωθεν υφιστάμενες διαφορές των μισθολογικών ορίων, βαίνει πέραν του μέτρου που είναι αναγκαίο για τη διασφάλιση της επιτεύξεως του σκοπού της προστασίας των εργαζομένων.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το πλήρες κείμενο της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](http://Europe.by.Satellite)" ☎ (+32) 2 2964106